

V proslavo
petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva
cesarja Franca Jožefa I.

prirede
abiturijentje obeh c. kr. učiteljišč v Ljubljani
v soboto, dne 16. malega srpana 1898
s sodelovanjem sl. godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27
v „Sokolovi“ dvorani „Narodnega doma“

SLAVNOSTNI KONCERT

na korist učiteljskemu konviktu.

Dirigent: g. Josip Čerin.

VZPORED:

1. Dr. Karol Reinecke: Jubilejska overtura „Res severa est verum gaudium“, za veliki orkester; op. 166.
2. Slavnostni prolog.
3. Jožef Haydn: Cesarska pesem, zbor s spremljevanjem orkestra.
4. Anton Nedvied: Dijaška, za moški zbor in tenor-solo.
5. a) Anton Foerster: Vprašanje, } pesmi za bariton s spremljevanjem klavirja.
b) Robert Schumann: Grenadirja, }
6. a) Josip Drahlavský: Jabolko, } za ženski zbor s spremljevanjem
b) Karol Bendl: Pomlad, dekle razkošnih lic, } klavirja.
7. a) Dr. Anton Dvořák: Padle so pesmi v dušo mi, } za mešan zbor.
b) Feliks Mendelssohn-Bartholdy: Slovo od gozda, }
8. Maks Bruch: Rimski slavospev, za mešan zbor z orkestrom; op. 19.

~ Po koncertu prosta zabava in ples. ~

Začetek ob 8. uri zvečer.

Cene prostorom: Sedež od I. do III. vrste à 1 gld. 50 kr.; sedeži naslednjih vrst à 1 gld.; galerijski sedeži à 80 kr.; stojišča à 50 kr.

Vstopnice se dobivajo v trafiki gosp. Šešarka, Šelenburgove ulice,
in na večer koncerta pri blagajni.

K obilni udeležbi vabi najuljudneje

odbor.

Besede zborom.

Cesarska pesem.

I. G. Seidl. — dr. L. Toman.

Bog ohrani, Bog obvari,
Nam cesarja, Avstrijo!
Modro da nam gospodari
S svete vere pomočjo!
Branimo mu krono dedno
Zoper vse sovražnike:
S habsburškim bo tronom vedno
Sreča trdna Avstrije!

In s cesarjem zaročnica,
Jedne misli in krvi,
Vlada milo cesarica,
Polna dušne žlahtnosti.
Kar se more v srečo šteti,
Večni Bog naj podeli
Franc Jožefu, Lizabeti,
Celi hiši habsburški!

Dijaška.

Alozij Kokelj.

O dmevaj spev modric sinov;
Kar nas s posavskih je poljan,
Kar nas od morja je bregov,
Kar zve nas Drava, Korotan,
Ljubezni bratske ozka vez
Naj združi nas v mogočni jez.

Domovini posvetimo
Dela svoja in moči,
Z moško roko jo branimo,
Z umom ji jasnim dni!

Da src ne zruši časa tek,
Roke si stisnimo tesno,
Da zvesti bodemo si v vek,
Prisego čuje naj nebó:
Za dom, pravico, bratov čast
Stojimo tvrdo kakor hrast.

Jabolko.

Am za gričem mi ravnica je zelena,
Na ravni je trata s plotom ograjena,
In v tem vrtu jablana je zasajena,

In na tej jablani so rdeča mi jabolka!
Rdeče se jabolko toči mi po travi,
Moje veselje pa toči se v daljavi.

Pomlad, dekle razkošnih lic.

Pomlad, dekle razkošnih lic,
V sredo napoti se gredic,
Popje razsiplje, žuri se,
Da je v dišeči cvet razpne.

Da bi pa mogla dlje od tod,
Odklenil sem ji v dušo pot;
Za kar na polji mesta ni,
Naj v duši klije in živi.

Zdi se mi, kot da cvetni vrt
Tudi je v duši mi prostrt,
V ponos mi je, da mi skrbno
Še ona skrbi za cvetje tó.

Meni tako je, da poljá
Strti klas žali v dno srcá,
In da, ko cvetje se ospé,
Mi duša v prsih mré.

Padle so pesni v dušo mi.

Padle so pesni v dušo mi,
Slajno objele srce moje,
Kakor objema rosni hlad
Travico nočno po livadah.

Kako vse miglja in se blesti;
Nasladno veje duh pomladni,
Rajno objema radost me,
A družī tuga njej se žalna in jad.

Zrodila luna roso je,
A pesem v duši sama ne ostaja:
Teko mi slast in solza v nji,
In novo jutro se poraja.

Slovo od gozda.

I. pl. Eichendorff. — A. Funtek.

Oj doli, oj višine,
Zeleni, lepi gaj,
Veselja, bolečine
Pobožni meni kraj!
Varljivo vedno vre mi
Tam zunaj hrupni svet;
Oj, še enkrat objemi,
Gozd, tvoj me pokoj spet!

Zapisan v senčnem logu
Spomin je tih o tem,
Kar dviga dušo k Bogu
In kar je ščit ljudem.
Globoko v duši slutim
Besede resne čar,
In vse, kar mislim, čutim,
Moj gozd, vse tvoj je dar!

Oj, skoro te ostavim,
Odidem v tuji svet;
Življenja se odpravim
Viharno igro zret.
A kar usoda hōti,
Spomin mi bo na té
Boдрil duha v samoti,
Mladil mi z njim srcé!

Rimski slavospev.

Herman Lingg. — A. Funtek.

Jo triumphe! Živi caesar!
Imperator! Triumphator!
Dvanajst te Neptunovih konj pelje
Tud v senci trofej krvavih visoko!
Triumph! Triumph!
Vsi te spremljamo v zboru bahantskem navzgor,
Do svetišča navzgor, kjer boš dar daroval,
Kjer boš sužnje, šotor in barbarski nakit,
Kjer svetá bódeš plen
Nam, sinovom rodu, razdajal.
Ta venec vzprejmi in ovenčaj se ž njim,
Glasno vriskamo ti, ki kraljev nam v Rim
Vodiš zmaganih zbor,
Za taboj že spo, prikovani na voz,
Z diademi v posmeh
Krog ponižane, suženjske glave.
Triumph! Triumph!
Razbita njih moč, zdaj obhaja jih strah.
Še pokriva krvavega boja jih prah,
Na oblekah je kri, na sandalah je prah,

Kot sence spo k stigskemu vhodu. —
Zdrav, caesar, gospod!
O le vrzi jih v boj, vrzi Parte najprej,
Da pograbi jih lev!
Saj je željna krvi
Že arena, ko jo solnce žge!
V nji pa levu budi
Mnog spomin se na libijski lov.
Jo triumphe! Slava, legije!
Svet zmagujé ste ve prehodile,
Lavor glavo naj vam ovije!
Vzeli ste spolije
Britske krvave
In iz Etolije
Slavne zastave.
Slušajoč te orle vaše,
Na sedmere griče naše
Kakor v morje vse vodé
Spo bogovi vse zemljé!

